

ارائه مدل رسانه‌ای به منظور پیشگیری از وقوع جرم در امنیت شهری

مسعود بهرام ار جاوند

دانشجوی دکتری مدیریت رسانه، گروه مدیریت،
دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران
masoud664@gmail.com

محمد رضا شادمان فر

استادیار گروه حقوق، دانشکده علوم انسانی و حقوق
دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان) اصفهان، ایران (نویسنده مسؤل)
mrsh23@gmail.com

چکیده

هدف از پژوهش حاضر ارائه مدل رسانه‌ای به منظور پیشگیری از وقوع جرم در امنیت شهری می باشد. پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی بوده و جهت شناسایی متغیرهایی پژوهش با استفاده از روش داده بنیاد مصاحبه ها تحلیل گردید. جامعه آماری پژوهش شامل ۱۴ خبرگان دانشگاهی در حوزه رسانه و جرم شناسی هستند که با روش نمونه گیری هدفمند انتخاب گردیدند و مصاحبه با آنها صورت گرفت. نتایج نشان داد در مرحله کدگذاری باز ۱۳۹ مفهوم بدست آمد که در گام بعدی این مفاهیم در قالب ۲۷ مقوله کلی تر طبقه بندی شد و در نهایت در مرحله آخر ۱۰ مقوله اصلی بیان شد. شرایط علی مدل رسانه ای به منظور پیشگیری از وقوع جرم با ۳ مفهوم عوامل فردی، عوامل سازمانی و عوامل شغلی مشخص گردید. در خصوص عوامل زمینه‌ای مدل رسانه‌ای به منظور پیشگیری از وقوع جرم در امنیت ۲ مفهوم را نشان می‌دهد که عبارتند از: اعتماد مخاطب به رسانه، مدیریت و برنامه‌ریزی سازمانی. همچنین کدگذاری گزینشی عوامل زمینه ای مدل رسانه ای به منظور پیشگیری از وقوع جرم در امنیت شهری با یک مفهوم مدیریت و سیاستگذاری کلان را مشخص گردید. شرایط مداخله ای مدل رسانه ای به منظور پیش گیری از وقوع جرم از طریق ۲ مفهوم محیط خرد و کلان مشخص گردید. راهبردهای مدل رسانه ای به منظور پیشگیری از وقوع جرم با ۲ مفهوم راهبرد خرد و کلان مشخص گردید. پیامد مدل رسانه ای در ۲ مفهوم پیامدهای مربوط اصحاب رسانه و سازمان رسانه پیامدهای مربوط به عموم و اجتماع را نشان می دهد. **واژه‌های کلیدی:** وقوع جرم، پیشگیری جرم، رسانه ها، امنیت، روش داده بنیاد

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۹/۲۵

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۷/۲۴

در دهه‌های اخیر ناتوانی سیستم دادگستری در حل مشکل جرم و ناامنی بر همگان معلوم شده است. این واقعیت و همچنین هزینه‌های سرسام‌آور اقدامات سرکوبگرانه، سیاست‌گذاران را به استفاده از تدابیر پیشگیرانه وادار ساخته است. اقدامات پیشگیرانه نیز در طول زمان کارآمدی خود در پیشگیری از جرم و حل مشکل جرم و ناامنی نشان داده‌اند. اما موفقیت در امر پیشگیری از جرم، مستلزم تهیه برنامه‌های منسجم و مدبرانه است که تدوین آنها باید فرایندی معینی را طی کند (محمدنسل، ۱۳۸۹: ۳۱۷). در یک الگوی علمی و نظری، فرایند پیشگیری از جرم را شامل: ۱- شناسایی مسئله جرم و هدف گذاری ۲- آسیب شناسی علل جرم ۳- انتخاب اقدامات ویژه و ارائه راه حل های عملیاتی و کاربردی ۴- اجرای راهکارهای پیشگیرانه ۵- ارزیابی و تعدیل نتایج برنامه ارائه کرده است.

به اعتقاد سورین و تانکارد (۱۳۸۸) رسانه ها از طریق نمایش رفتار درست می توانند اجتماع را حفظ کنند؛ این اقدام به چند دلیل عملی است ۱. داشتن دانش و اطلاعات لازم در زمینه جرم و راه‌های پیشگیری از آن؛ ۲. نقش و جایگاه تأثیرگذاری رسانه در جامعه؛ ۳. خواهان مسئولان دستگاه نظارتی و کنترلی و مقابله ای از طریق رسانه در امر پیشگیری. با این حال پیشگیری از جرم اغلب مستلزم پیش بینی وقایع است. شاید رفتارهای گذشته بهترین وسیله برای پیشبینی رفتارهای آینده باشند، البته پیشبینی بینقص و تمام عیاری نخواهند بود. (کلارک و اک، ۱۳۸۸: ۲۱۳)

رسانه ها توانایی حساس سازی عموم جامعه نسبت به موضوع پیشگیری از جرم در سطح اجتماعات محلی و ملی را دارند. لذا معرفی و شناسایی مزایا و نتایج اجرای طرح‌های موفقیت آمیز و تصریح در چگونگی کاهش جرائم یا حل و فصل اختلافات از جمله اقداماتی است که باید از طریق رسانه ها انجام پذیرد (ابراهیمی، ۱۳۹۰: ۳۲-۳۳). بر این اساس رسانه ها با افزایش نقش آموزش و اطلاع رسانی میتوانند سهم بسزایی در این زمینه داشته باشند. از راهکارهای مقابله با جرمزایی رسانه های گروهی می توان به مقابله با تحریک کنندگی و جرم خیزی احتمالی، بازبینی محتوای برنامه ها و مطالب رسانه های حقوقی، تصویری و نوشتاری، اجتناب از قهرمان سازی از مجرمان، نا امن جلوه دادن جامعه، جوسازی و بزرگنمایی حوادث و بی اعتنایی به آسیب شناسی و ریشه یابی مسائل اشاره کرد. (مسکنی، ۱۳۸۴: ۲۲).

رسانه ها، به ویژه در اخبار و گزارش های خبری و برنامه های مستند، این قدرت را دارند که توجه عموم را به مجموعه ای از مسائل و موضوعات معین و محدود مانند میزان و آثار جرم در جامعه معطوف سازند. از طرف دیگر بر اساس نظریه چارچوب سازی، رسانه ها توجه خود

را بر بعضی موضوعات و رویدادها متمرکز می کنند و سپس آن ها را در چارچوب معنایی خاص قرار می دهند. چارچوب سازی به این معناست که رسانه ها نه آینه ای برای انعکاس واقعیت، بلکه سازنده واقعیت و شکل دهنده به آن هستند (مهدی پور، ۱۳۹۲). در باب رابطه رسانه و پیشگیری از جرم باید گفت، رسانه ها نقش ارزنده ای در آگاهی و معلومات عمومی افراد جامعه دارد؛ اگر چه ناهنجاری ها، بی عدالتی ها، بی نظمی ها، تبعیض و اعتیاد، خشونت، عدم رعایت حقوق شهروندی، رفتارهای غیر اخلاقی، بی توجهی به ارزش های حاکم بر جامعه و تجاوز بر حقوق افراد و... زمینه ها و علل و عوامل آشکار پدیده های ناراضی واز جمله ناهنجاری های اجتماعی را در جامعه فراهم می آورند، رسانه ها عنصری مهم در فرآیند پیشگیری است.

پژوهشگران در این زمینه معتقد است که نمی توان به صرف انجام اقدامات پراکنده و غیر منسجم، توقع توفیق در پیشگیری از جرم را داشت، بلکه هر برنامه پیشگیرانه ای در صورتی قرین موفقیت خواهد بود که فرایندی منطقی و علمی در تکوین و اجرای آن رعایت شود. خود فرایند پیشگیری از جرم را نیز نباید کلیشه ای تصور کنیم. مهم نیست که این فرایند را در چند مرحله تعریف کنیم بلکه مهم آن است که فرایند تعریف شده حداقل های اشاره شده را دارا باشد. به خصوص اگر توجه داشته باشیم که شرط اول موفقیت برنامه ها اقتباس شده از جوامع دیگر، بومی سازی و انطباق آنها با امکانات و مقدرات و ویژگی های جامعه خودی است (محمدنسل، ۱۳۸۹: ۳۳۳).

شایستگی های رسانه های اجتماعی است. جمیلا (۲۰۲۰) موضوعات مهم مرتبط با پرونده های قضایی مربوط به تأثیر رسانه ها بر جنایت و عدالت کیفری و همچنین تصورات غلط رایج در مورد رسانه های جمعی و عدالت کیفری و لزوم برخورد متعادل رسانه ها با جرم و عدالت مورد توجه قرار گرفته است. به نظر می رسد ارایه مدل رسانه ای در پیشگیری از وقوع جرم و شناخت آثار مثبت و منفی رسانه های جمعی در پیشگیری از وقوع جرم و ارایه مدل استفاده بهینه از آن می تواند عامل موثری در کاهش جرم و جنایت در جامعه باشد.

مبانی نظری پژوهش

پیشگیری از جرم

پیشگیری از جرم، راهبرد اصلی سیاست جنایی برای مهار و مدیریت مسائل مجرمانه (نیازپور، ۱۳۹۳) است که قبل از رخداد یک بزه به کار گرفته می شود (کلانتری و همکاران، ۱۳۸۹) یا راهبردی اساسی در حوزه کنترل اجتماعی است که در بردارنده مجموعه راهکارهای مستقیم و غیرمستقیم با هدف ایجاد امکانات و موقعیت بازدارنده از وقوع جرم و کج روی

طراحی می‌شود (علی‌وردی نیا، ۱۳۹۳). پیشگیری از جرم، جزئی از روش‌های غیرکیفری است که پیش از ارتکاب جرم پیش‌بینی و تدارک می‌شود و هدف آن تحدید موقعیت‌های ارتکاب جرم است (شایگان، ۱۳۹۴).

پیشگیری از جرم به عنوان راهبرد تهاجمی مبارزه با جرم تعریف می‌شود که در جامعه‌شناسی کلاسیک یکی از شیوه‌های نوین برای اصلاح مجرمان بود که امیل دورکیم آن را مطرح کرد (دورکیم^۱، ۱۳۹۲). به این معنی اصول پیشگیری از جرم از حالتی خشن، مجازات محور و سرکوبگرانه به حالتی ترمیمی، اصلاح‌گر و اجتماع محور تغییر یافته است.

بدون پیشگیری اجتماعی، آسیب‌ها و مسائل اجتماعی گسترش یافته و افزایش جرائم باعث هزینه‌گزار برای نهادهای انتظامی و قضایی و دولتی می‌شود. به این دلیل افزایش آثار جرائم از جمله سرقت، نزاع، قتل، آدم‌ربایی و مواد مخدرو سایر جرائم، باعث شده که نهادهای اجتماعی، مسئله پیشگیری از جرم را در برنامه و اهداف خود قرار دهند. مهاجرت و جابجایی جمعیت، به هم خوردن ساختار فرهنگی، ناهمگونی اجتماعی و قومی، از هم گسیختگی نظام خانواده، بیکاری و کاهش کارایی نهادهای اجتماعی در ارتباط با تربیت و آموزش، باعث افزایش جرائم اجتماعی شده است، در این میان، کاهش عملکرد خانواده و به هم خوردن ساختار آموزشی و تربیتی آن، بیش از همه اثرگذار بوده است. خانواده به عنوان یک نهاد اصلی در جامعه، بخش اعظم رفتارها را بر عهده داشته و هرگونه آسیب در این نهاد، باعث بحران و بی‌نظمی در اجتماع می‌شود. به این خاطر، امر پیشگیری از جرم، با تقویت سرمایه اجتماعی، آموزش‌های اجتماعی، اطلاع‌رسانی، ایجاد پیوندهای مدنی و تغییر کاربری‌های محیطی می‌تواند ریشه‌ها و علل جرم را شناسایی و کاهش دهد. پیشگیری از جرم یکی از مباحث مهم سازمان‌های انتظامی، نهادهای اجتماعی و مدنی است تا بتوان جرائم و بزهکاری را در سطح محله، همسایگی و فرامحلی با استفاده از خانواده، انجمن‌های محلی و نهادهای فعال در حوزه امنیت جمعی به صورت تعاملی کاهش داد (عشایری و نامیان، ۱۳۹۷).

نقش رسانه‌ها در تصویرسازی از جرم

همچنان که رسانه‌ی گروهی در بزهکاری تأثیر دارد، در پیشگیری از بزهکاری نیز می‌تواند بسیار مفید باشد «خشکاندن ریشه‌های بزه از طریق تأثیر بر فردی که از خود گرایش‌های بزهکارانه نشان می‌دهد یا بر محیط یکی از قدیمیترین رویاهای بشریت است. بحث پیشگیری از جرم را آن دسته از حقوقدانان پیش کشیدند که نظام کیفری را برای کاهش اثرات جرم در جامعه کافی نمی‌دانستند، یکی از نخستین پیشگامان این وادی، جرمی بنتام (۱۸۳۲-

¹ Durkheim

۱۷۴۸) حقوقدان و فیلسوف انگلیسی بود. وی که در جستجوی راه حلی برای محو یا حتی الامکان کم تعداد جرایم بود، به ابزارهای مکمل برای نظام کیفری اندیشید و بر نقش آموزش و پرورش (و به ویژه شناخت قوانین)، مذهب و دولت در مراقبت از کودکانی که پدران و مادران آنان نالایقند و نیز بر فعالیت های فرهنگی و غیره تاکید کرد. در عصر حاضر مهمترین ابزار فعالیت های فرهنگی، رسانه های گروهی است که اتفاقاً نقش آن در پیشگیری از جرم، مورد تصریح جرم شناسان و حقوقدانان قرار گرفته است (بخارایی، ۱۳۸۹).

تردیدی نیست که رسانه ها تأثیری عمیق و تعیین کننده در ساخت تصویر ذهنی جامعه از مقوله رفتار مجرمانه دارند. البته چنان که خواهد آمد این تصویرسازی همواره منطبق بر واقعیت های اجتماعی و حقوقی نیست. با توجه به این امر باید بر شناخت چگونگی اثرگذاری رسانه ها تأکید ویژه ای داشت و در خصوص جهت دهی آنها به اذهان عمومی در برخورد با رفتارهای مجرمانه درک کافی حاصل کرد تا راهگشای استفاده از آنان برای پیشگیری از ارتکاب جرایم در سطح جامعه گردد. رسانه های جمعی با شناخت آسیب های مختلف اجتماعی و گزارش آن به کنشگران اجتماعی، نسبت به گسترش ناهنجاری های اجتماعی هشدار می دهند و کنشگران را از نوع رفتارها و خرده فرهنگ های کجرو آگاه می کنند تا براساس ارزشها و هنجارهای مورد پذیرش جامعه حرکت نمایند و در دام این گونه خرده فرهنگ ها قرار نگیرند. از این رو رسالت رسانه ها ایجاب میکند که ابعاد، نوع و کیفیت شکسته شدن هنجارها و ارزش های اجتماعی را منعکس کنند تا اعضای جامعه بتوانند با درکی همه جانبه ضمن خودداری از انحراف های اجتماعی از شکسته شدن هنجارهای مقبول جلوگیری کنند. وسایل ارتباط جمعی می توانند با بهره گیری از شگردهای تبلیغی و آفرینش های هنری، زشتی، ناپسندی و تزلزل باورها و ارزش های ملی و دینی را به مخاطبان خود القا کنند (یامین پور، ۱۳۸۷).

در سال های اخیر رسانه ها در کنار نقش اطلاع رسانی و آموزش رسالت دیگری را بر عهده گرفته اند که همانا نقش جستجوگری و تفتیش است. بر این اساس، رسانه ها با افشاگری های خود، سکوت مراجع دولتی و رسمی را می شکنند و آن را جبران می کنند و از طریق مطلع ساختن افکار عمومی، به دولتها فشار می آورند تا در موارد نقض شدید هنجارها و ارتکاب جرم های شدید، واکنش های متناسب از خود نشان دهند و از روش های «ملاطفت آمیز» و چشم پوشانه، خودداری کنند (پاک نهاد، ۱۳۹۲).

نقش رسانه ها در پیشگیری از جرم و تامین امنیت

پناهی و همکاران (۱۳۹۹) در پژوهش خود به بررسی نقش رسانه ها در پیشگیری از جرم و تامین امنیت پرداختند، در این پژوهش آمده است راهبردهای پیشگیری از جرم، یکی از

مباحث مطرح در حوزه جرم‌شناسی است که در راستای کنترل و مدیریت جرائم با بهره‌گیری از ظرفیت‌های مختلف حاکمیتی و جامعه‌ی در قبل، حین و بعد از وقوع جرم تدوین می‌گردند. پیشگیری و کنترل جرائم به عنوان یکی از مؤلفه‌های اصلی امنیت ساز تلقی شده و امنیت نیز در مفهوم سلبی به نوعی با فقدان ترس و تهدید از وقوع جرم رابطه داشته و حاصل تولید رسانه‌های جمعی؛ تعامل و مشارکت نهادهای مدنی است. هر فرد و نهاد اجتماعی باید به سهم خود در تولید امنیت ایفای نقش نماید و از طرف دیگر نیز برقراری امنیت با کاهش و کنترل جرم که پدیده اجتماعی است محقق می‌شود مگر با مشارکت مدنی و همه‌جانبه نهادهای اجتماعی که اثرگذارترین این نهادها رسانه‌های جمعی است محقق نمی‌شود. لذا می‌توان ادعا نمود که رسانه جمعی‌های، نقش بسیار مهمی در بسترسازی افکار جمعی و تأمین امنیت عمومی و پیشگیری از وقوع جرم دارند (پناهی و همکاران، ۱۳۹۹).

نقش رسانه در پیشگیری از جرم

بیابانی (۱۳۹۲) در مقاله خود به نقش رسانه در پیشگیری از جرم پرداخت، در این پژوهش آمده است در جهان امروز وقتی صحبت از پیشگیری (هر حوزه‌ای) به میان می‌آید، اولین چیزی که ذهن‌ها را درگیر می‌کند رسانه است. رسانه‌ها منابع عمده آفرینش و پویایی فرهنگ به شمار می‌روند. قدرت و توان این ابزارهای فکری از پایه‌های آنچنان بلند برخوردار است که بدون حضور آن، دسترسی به جامعه‌ای با فرهنگ پویا، دست نیافتنی و محال است. رسانه‌ها سپهر اطلاعاتی هر جامعه به شمار می‌روند و کارکردهای مختلف اعم از آشکار و پنهان در حوزه‌های آموزش، اطلاع رسانی و آگاه‌سازی، تفریح و سرگرمی دارند. به غیر از موارد یاد شده رسانه‌ها در تولید جرم و فضای منبعث از آن و هم در پیشگیری از جرم نقش می‌آفرینند به گونه‌ای که نقش و کارکرد آن مورد توجه همگان قرار گرفته است. زیرا دانش عمومی از جرم و جنایت و عدالت تا حرز زیادی از رسانه‌ها به دست می‌آید. با رواج دیدگاه رسانه‌سالاری که از قدرت بالای رسانه‌ها در القا و تاثیرگذاری بر روی مخاطبان به عمل می‌آورد و برای مخاطبان در قبال پیام‌های رسانه‌های عمومی نقش انفعالی و تاثیرپذیر قائل هستند. لذا هدف از پیشگیری ممکن است کاهش جرم یا محدود کردن آن یا جلوگیری از رشد آن باشد. بر این اساس آنچه در این مقاله نگارنده بر آن تاکید دارد به غیر از کارکرد رسانه در حوزه‌های مختلف؛ به نقش پیشگیرانه رسانه از طریق آموزش شهروندان و حساس سازی گروه ویژه و عموم جامعه است.

نقش رسانه های جمعی در وقوع و پیشگیری از جرایم

عظیمی (۱۳۹۶) در پژوهشی به نقش رسانه‌های جمعی در وقوع و پیشگیری از جرایم پرداخت، در این پژوهش آمده است در عصر حاضر، که بواسطه ظهور وسایل ارتباطی و فناوری نوین به عصر ارتباطات و اطلاعات معروف شده است از رسانه‌های گروهی به عنوان مهمترین ابزار شکل دهی به افکار عمومی یاد می‌شود و نقش این رسانه‌ها در پیشگیری از وقوع جرم مورد توجه اندیشمندان علوم اجتماعی، حقوق دانان، صاحب‌نظران و متولیان عرصه نظم و امنیت اجتماعی قرار گرفته است. پژوهش حاضر به بررسی و تبیین نقش دوگانه رسانه‌های جمعی در پیشگیری و وقوع جرایم می‌پردازد چرا که رسانه‌ها با توجه به سیاست رسانه‌ای خود هم می‌توانند در تشدید احساس ناامنی، افزایش وقوع جرم و جهت دهی به افکار افراد مستعد به ارتکاب جرم تأثیر گذار باشند و هم می‌توانند در افزایش احساس امنیت، کاهش وقوع جرایم، آگاهی دهی و تنویر افکار عمومی نقش بسزایی ایفا کنند. این پژوهش نوعی تحقیق تحلیل- کاربردی است و تحلیل‌ها، داده‌ها، نظریه‌ها و نتایج حاصل از آن از روش اسنادی-کتابخانه‌ای و به وسیله مطالعه کتابخانه‌ای تعاریف و همچنین مطالعه دیگر اسناد، کتب و منابع علمی در مورد ارتباط بین رسانه‌های جمعی و پیشگیری از وقوع جرایم استخراج شده است. نتایج حاصله در این تحقیق به این مهم اشعار دارد که رسانه‌های جمعی نگرش و بینش مخاطبان را عمیقاً تحت تأثیر قرار می‌دهند و با اهداف رسانه‌ای خود افکار عمومی را در جهت مقاصد از پیش تعیین شده هدایت می‌کنند از همین رو می‌توان با سیاست‌گذاری مناسب و طراحی و برنامه‌ریزی هدفمند، از بستر و پتانسیل معجزه آسای رسانه‌ها در امر پیشگیری از وقوع جرایم بهره‌مند شد.

روش تحقیق

تحقیق حاضر از جنبه هدف از نوع توسعه‌ای- کاربردی است، از طرفی تحقیق پیش رو توسعه‌ای نیز هست زیرا در تحقیق توسعه‌ای فرایند شناسایی یک نیاز یا استعداد، پیدایش یک اندیشه یا آفرینشی تازه روی می‌دهد. جامعه آماری این تحقیق در مرحله کیفی خبرگان دانشگاهی و اجرایی حوزه جامعه‌شناسی، مدیریت رسانه و ارتباطات و پیش‌گیری از جرم هستند. جهت شناسایی متغیرهایی مهم، ایجاد و تدوین گونه‌شناسی، و یا خلق نظریه‌ای نو ظهور، به صورت کیفی پژوهش را انجام داد و با روش داده بنیاد مصاحبه‌ها تحلیل گردید. جامعه آماری پژوهش شامل ۱۴ خبرگان دانشگاهی در حوزه رسانه و جرم‌شناسی هستند که با روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب گردیدند و مصاحبه با آنها صورت گرفت. در این مرحله از پژوهش تحقیق کنونی به منظور شناسایی مولفه‌ها ۱۴ مصاحبه از کارشناسان انجام گرفت. در انتخاب افراد سعی گردید که از نظر سن، پست سازمانی و تجربه کاری تنوع

لازم را داشته باشند. با انجام این تعداد مصاحبه تشخیص محقق این بوده است که اطلاعات گردآوری شده به نقطه اشباع رسیده و نیازی به مصاحبه های بیشتر نیست.

در پژوهش حاضر برای انتخاب نمونه های پژوهش از روش قضاوتی و غیرتصادفی به طور مشخص نمونه گیری گلوله برفی استفاده می شود. در این شیوه یک مصاحبه محقق را به مصاحبه های بعدی هدایت می کند. در مرحله اول این پژوهش به منظور جمع آوری اطلاعات از مطالعات اسنادی (کتابخانه ای) و از مصاحبه نیمه ساختار یافته استفاده گردید و سپس متن مصاحبه از طریق گردند تئوری کدگذاری و تحلیل گردید. بدین ترتیب که در این پژوهش، از کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری گزینشی استفاده شده است.

برای بررسی روایی محتوایی به شکل کمی، از دو ضریب نسبت روایی محتوا^۱ و شاخص روایی محتوا^۲ استفاده شد در این پژوهش ابتدا جهت بررسی کیفی محتوا و رسا بودن سوالها، پرسشنامه به سه خبره که در امور طراحی پرسشنامه و روش های افکارسنجی تخصص داشتند ارائه شد و نظر آن ها به دست آمد، سپس پرسشنامه اولیه به ده نفر از گروه خبرگان داده شد و دو ضریب نسبت روایی محتوا و شاخص روایی محتوا محاسبه شد.

یافته ها

جهت کشف شرایط علی، زمینه ای، مداخله ای، پیامدها و راهبردها کدگذاری باز، محوری و انتخابی انجام شد. در ابتدا پس از انجام کدگذاری محوری برای کلیه مفاهیم، کدگذاری گزینشی شرای علی انجام شد.

جدول (۱): کدگذاری گزینشی شرایط علی رسانه ای به منظور پیشگیری از وقوع جرم

مفاهیم	کدها
عوامل فردی	نگرش مدیران رسانه
	توانمندی مدیران و کارکنان رسانه
عوامل سازمانی	فرهنگ و جو سازمان رسانه ای
	قوانین و مقررات رسانه
	ساختار سازمانی رسانه ملی
	منابع مالی و کالبدی رسانه ملی
عوامل شغلی	مسئولیت اجتماعی شغل و سازمان صدا و سیما
	مدیریت و رفتار شغلی
	استقلال شغلی

1. Content Validity Ratio (CVR)

2. Content Validity Index (CVI)

شرایط زمینه ای شامل شرایط محیطی خاص است که بر پیشگیری از وقوع جرم تأثیر می‌گذارند. در پاسخ به این سوال که شرایط زمینه‌ای رسانه ای به منظور پیشگیری از وقوع جرم چیست؟ یافته‌هایی به شرح زیر حاصل شده است.

جدول(۲): کدگذاری گزینشی شرایط زمینه‌ای مدل رسانه ای به منظور بر پیشگیری از وقوع جرم

مفاهیم	کدگذاری گزینشی
اعتماد مخاطب به رسانه	مدیریت و سیاستگذاری کلان
مدیریت و برنامه ریزی سازمانی	

در پاسخ به این سوال که شرایط مداخله ای مدل رسانه‌ای به منظور پیشگیری از وقوع جرم چیست. یافته‌هایی به شرح زیر حاصل شده است:

جدول(۳): کدگذاری گزینشی شرایط مداخله‌ای مدل رسانه ای به منظور پیشگیری از وقوع جرم

مفاهیم	کدگذاری گزینشی
عوامل درون رسانه ای	محیط خرد
نقش دولت	محیط کلان
عوامل اجتماعی - فرهنگی	
عوامل اقتصادی	
عوامل سیاسی	

نتایج کدگذاری گزینشی نشان می‌دهد که شرایط مداخله ای به منظور پیش‌گیری از وقوع جرم به دو بخش کلی محیط خرد و محیط کلان تقسیم می‌شود.

برای بررسی این مورد که راهبردهای مدل رسانه‌ای به منظور پیشگیری از وقوع جرم مصاحبه صورت گرفته با مشارکت کنندگان، کدگذاری انجام شد.

جدول(۳): کدگذاری گزینشی راهبردهای رسانه ای موثر بر پیشگیری از وقوع جرم

مفاهیم	کدها
راهبردهای خرد	آگاه‌سازی مدیران رسانه ملی از اقدامات، اهداف، و خط مشی پیشگیری از وقوع جرم
	تفویض اختیار فعالیت‌های پیش‌گیری از وقوع جرم
	مخاطب محوری و توجه به انتظارات آنها
راهبردهای کلان	تسهیم تجارب و هم‌افزایی برای مشارکت بین کارکنان، مدیران ارشد رسانه و مخاطبان
	ایجاد جو رقابتی بین دیگر مؤسسات رسانه ای

پیامدها خروجی های به دست آمده از به کارگیری راهبردها است. در پاسخ به این سوال که پیامدهای حاصل مدل رسانه ای موثر بر پیشگیری از وقوع جرم چیست. نتایج زیر حاصل شد.

جدول (۴): کدگذاری گزینشی پیامدهای مدل رسانه‌ای به منظور پیشگیری از وقوع جرم

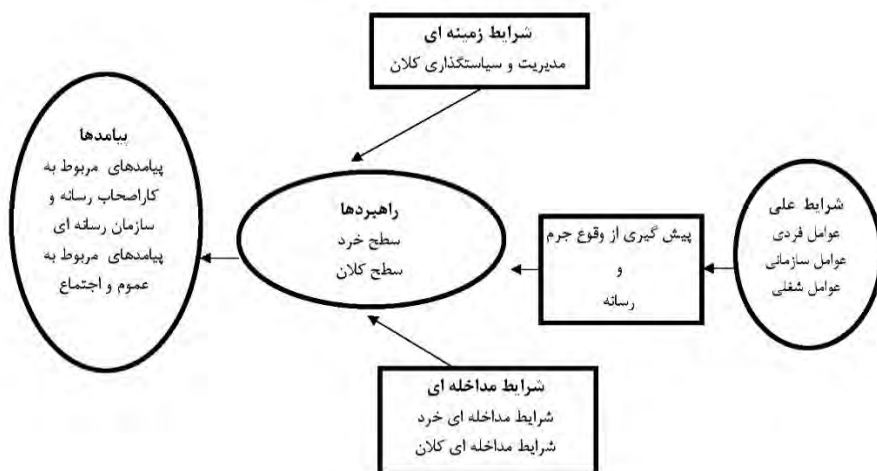
مفاهیم	کدگذاری گزینشی
کارکرد محوری رسانه	پیامدهای مربوط اصحاب رسانه و سازمان رسانه
گفتمان مردم بنیاد	
گفتمان عدالت محوری	
دانش محوری رسانه	
اعتبار و شهرت رسانه ملی	
هدایت و مدیریت فرهنگ و افکار عمومی	پیامدهای مربوط به عموم و اجتماع
مدیریت بحران	

با توجه به نظرات شرکت کنندگان در پژوهش اجرای راهبردهای راهبردهای رسانه ای به منظور پیشگیری از وقوع جرم پیامدهایی را به دنبال دارد که این پیامدها را می توان به دو بخش پیامدهای مربوط به اصحاب رسانه و سازمان رسانه ملی و پیامدهای عموم و اجتماع تقسیم نمود.

جدول (۵): نتیجه ارزیابی روایی محتوایی

دسته بندی	متغیرهای کلیدی	CVR	CVI
شرایط علی	نگرش مدیران نسبت به پیش گیری از جرم	٪۸۷	۱
	توانمندی های مدیران و کارکنان رسانه	٪۷۵	۱
	فرهنگ و جو سازمانی	٪۸۷	۱
	قوانین و مقررات	٪۸۷	۱
	ساختار سازمانی	٪۹۳	۱
	منابع مالی و کالبدی	٪۸۲	۱
	مسئولیت اجتماعی شغل و سازمان	٪۸۰	۱
	مدیریت و رفتار شغلی	٪۷۴	۱
	استقلال شغلی	٪۹۱	۱
شرایط زمینه ای	اعتماد مخاطب به رسانه	٪۹۳	۱
	مدیریت و برنامه ریزی سازمانی	٪۸۷	۱

دسته بندی	متغیرهای کلیدی	CVR	CVI
شرایط مداخله گر	عوامل درون رسانه ای	٪۸۱	۱
	نقش دولت	٪۷۵	۰/۸۵
	عوامل اجتماعی-فرهنگی	٪۸۱	۰/۸۵
	عوامل اقتصادی	٪۹۵	۱
	عوامل سیاسی	٪۸۷	۱
راهبردها	آگاه سازی مدیران رسانه ملی از اقدامات، اهداف، و خط مشی پیش گیری از وقوع جرم	٪۶۸	۰/۷۹
	تفویض اختیار فعالیت های پیش گیری از وقوع جرم	٪۸۵	۱
	مخاطب گرایی و توجه به انتظارات آنها	٪۷۶	۱
	تسهیم تجارب و هم افزایی برای مشارکت بین کارکنان، مدیران ارشد رسانه و مخاطبان	٪۸۴	۱
	ایجاد جو رقابتی بین دیگر مؤسسات رسانه ای	٪۷۵	۰/۸۵
پیامد	کارکرد محوری رسانه	٪۶۰	۰/۷۹
	گفتمان مردم بنیاد	٪۶۲	۰/۷۵
	گفتمان عدالت محوری	٪۷۵	۱
	دانش محوری رسانه	٪۶۸	۱
	اعتبار و شهرت رسانه ملی	٪۸۱	۰/۸۵
	پاسخگویی	٪۸۱	۱
	هدایت و مدیریت فرهنگ و افکار عمومی	٪۸۷	۱
	مدیریت بحران	٪۸۷	۱

شکل (۱): مدل رسانه ای پیشگیری از وقوع جرم در امنیت شهری

نتیجه گیری

هدف این پژوهش طراحی مدل رسانه ای پیشگیری از وقوع جرم در امنیت شهری بود. در مرحله کدگذاری باز ۱۳۹ مفهوم بدست آمد که در گام بعدی این مفاهیم در قالب ۲۷ مقوله کلی تر طبقه بندی شد و در نهایت در مرحله آخر ۱۰ مقوله اصلی بیان شد. در خصوص شرایط علی مدل رسانه ای به منظور پیش گیری از وقوع جرم ۴۴ مفهوم در کدگذاری باز مشخص گردید و نتیجه حاصل از کدگذاری محوری عوامل علی مدل رسانه ای به منظور پیشگیری از وقوع جرم در امنیت شهری ۹ مفهوم را نشان می دهد عبارتند از نگرش مدیران رسانه نسبت به پیشگیری از جرم، توانمندی های مدیران و کارکنان رسانه، فرهنگ و جو سازمانی، قوانین و مقررات، ساختار سازمانی، منابع مالی و کالبدی، مسئولیت اجتماعی شغل و سازمان، مدیریت و رفتار شغلی، استقلال شغلی کدگذاری گزینشی با ۳ مفهوم عوامل فردی، عوامل سازمانی و عوامل شغلی مشخص گردید. از جمله تحقیقات همسو با این یافته پژوهشی تحقیقات گل بخشی و همکاران (۱۴۰۰) است نتایج این پژوهش نشان داد که «بالا بردن کیفیت برنامه ها برای کاهش تمایل مردم به استفاده از برنامه های شبکه های ماهواره ای»، «آگاهی بخشی درباره قوانین به منظور ارتقای سطح معلومات حقوقی مردم» و «تولید پویانمایی های آموزنده اجتماعی و اخلاقی برای کودکان و نوجوانان» را مهم ترین راهکارهای پیشگیری از وقوع جرائم با استفاده از رسانه تلویزیون دانستند. از دیگر تحقیقات همسو با این یافته پژوهشی تحقیقات پناهی و همکاران (۱۳۹۹)، بیابانی و همکاران (۱۳۹۷) می باشد. اگر رسانه ها نقش نظارتی خود را ایفا کنند، احتمال اینکه خطاهای مسئولان افشا و دچار

پیگیری قضایی شوند و یا قدرت یا شهرت خود را از دست دهند، افزایش می یابد. بر این اساس رسانه ها تاثیرات متحول کننده ای بر نحوه ارتباط افراد با یکدیگر، دولت ها و همچنین روش هایی داشته اند که دولت ها می توانند کاهش فساد و پیشگیری از وقوع جرم را ارتقا دهند.

در خصوص عوامل زمینه ای مدل رسانه ای به منظور پیش گیری از وقوع جرم ۲۳ مفهوم در کد گذاری باز مشخص گردید و نتیجه حاصل از کدگذاری محوری عوامل زمینه ای مدل رسانه ای به منظور پیشگیری از وقوع جرم ۲ مفهوم را نشان می دهد که عبارتند از: اعتماد مخاطب به رسانه، مدیریت و برنامه ریزی سازمانی، کد گذاری گزینشی عوامل زمینه ای مدل رسانه ای به منظور پیشگیری از وقوع جرم در امنیت شهری با یک مفهوم مدیریت و سیاستگذاری کلان را مشخص گردید. نتایج این پژوهش نشان داد بکار گیری کمپین های رسانه ای نقش موثری در کاهش و پیش گیری از وقوع جرم دارد. از جمله تحقیقات همسو با ایتن یافته پژوهش پناهی و همکاران (۱۳۹۹) است یافته های پژوهش حاکی از آن است که رسانه های جمعی در پیشگیری از جرم و تامین عمومی با تاکید بر فرهنگ سازی عمومی به صورت مستقیم و غیرمستقیم موثرند. همچنین تحقیق سعادت و همکاران (۱۳۹۸) نشان داد که بالا بردن کیفیت برنامه ها برای کاهش تمایل مردم به استفاده از برنامه های شبکه های ماهواره ای، «آگاهی بخشی درباره قوانین به منظور ارتقای سطح معلومات حقوقی مردم» و «تولید انیمیشن های آموزنده اجتماعی و اخلاقی برای کودکان و نوجوانان» مهمترین راهکارهای پیشگیری از وقوع جرائم خشن با استفاده از رسانه از جمله تلویزیون می باشد. بیابانی و همکاران (۱۳۹۷) در پژوهشی با نقش نظارتی رسانه بر حاکمیت با استفاده از روش اسنادی بررسی کردند اگر رسانه ها نقش نظارتی خود را ایفا کنند، احتمال اینکه خطاهای مسئولان افشا و دچار پیگیری قضایی شوند و یا قدرت یا شهرت خود را از دست دهند، افزایش می یابد. بر این اساس رسانه ها تاثیرات متحول کننده ای بر نحوه ارتباط افراد با یکدیگر، دولت ها و همچنین روش هایی داشته اند که دولت ها می توانند کاهش فساد و پیشگیری از وقوع جرم را ارتقا دهند. همچنین از دیگر تحقیقات همسو با این یافته، پژوهش عشایی و نامیان (۱۳۹۷) است.

در زمینه شرایط مداخله ای مدل رسانه ای به منظور پیشگیری از وقوع جرم ۲۷ مفهوم در کد گذاری باز مشخص گردید و نتیجه حاصل از کدگذاری محوری مدل رسانه ای به منظور پیش گیری از وقوع جرم ۵ مفهوم را نشان می دهد عبارتند از: عوامل درون رسانه ای، نقش دولت عوامل اجتماعی- فرهنگی، عوامل اقتصادی، عوامل سیاسی و کدگذاری گزینشی با ۲ مفهوم محیط خرد و کلان مشخص گردید. از جمله تحقیقات همسو نتایج پژوهش افصلی

و همکاران (۲۰۲۱) است این پژوهش بیان می کند رسانه ها نقش بازوی قدرتمندی برای قوه قضاییه بازی می کنند، به عنوان مثال، با سازماندهی برنامه ها و ساخت فیلم، برگزاری سمینارهای آنلاین، کلاس های آنلاین رایگان و غیره که می تواند از بزهکاری و قربانی شدن مردم جلوگیری کند. همچنین از دیگر تحقیقات همسو پژوهش گل بخشی و همکاران (۱۴۰۰)، ماستاراکو ومیلانی (۲۰۱۸) می باشد. رسانه ها بخش بسیار مهمی از جامعه ما هستند و عمدتاً برای ایجاد مسیر و ارتباط بین رفتار نهادهای قضایی و ادراک عمومی از آنها استفاده می شود.

در خصوص راهبردهای مدل رسانه ای به منظور پیشگیری از وقوع جرم ۲۲ مفهوم در کد گذاری باز مشخص گردید و نتیجه حاصل از کدگذاری محوری مدل رسانه ای به منظور پیش گیری از وقوع جرم در ۵ مفهوم را نشان می دهد عبارتند از: آگاه سازی مدیران رسانه ملی از اقدامات، اهداف، و خط مشی پیش گیری از وقوع جرم، تفویض اختیار فعالیت های پیش گیری از وقوع جرم، مخاطب محوری و توجه به انتظارات آنها، تسهیم تجارب و هم افزایی برای مشارکت بین کارکنان، مدیران ارشد رسانه و مخاطبان، ایجاد جو رقابتی بین دیگر مؤسسات رسانه ای و کدگذاری گزینشی با ۲ مفهوم راهبرد خرد و کلان مشخص گردید. از جمله تحقیقات همسو با پژوهش حاضر پژوهش وانگ ولیتر (۲۰۲۱) است نتایج این، برخی از استراتژی های محلی پیشگیری از وقوع جرم را از طریق رسانه برای سیاست گذاران در نظر می گیرد. نتایج پژوهش هفت تنی و همکاران (۱۳۹۳) نشان داد که نقش و جایگاه رسانه در پیشگیری از جرم حتمی است و روشندل و همکاران (۱۳۹۰) نشان داد که چتر پوششی پلیس در داخل بخش مخاطب و تأثیرپذیری هدایتگر پلیس در طی مرحله ارسال پیام سبب تأثیرات شناختی، عاطفی و رفتاری روی مخاطب و جامعه گیرنده پیام می گذارد و نیروی انتظامی برای مقابله با بحران ها و آسیب های اجتماعی و فرهنگ سازی نیازمند استفاده از ظرفیت های رسانه ای است. از دیگر تحقیقات همسو نتایج تحقیقات حبیب زاده ملکی (۱۳۸۸) و بیابانی (۱۳۸۹) با یافته حاضر است. در جهان امروز وقتی صحبت از پیشگیری (هر حوزه ای) به میان می آید، اولین چیزی که ذهن ها را درگیر می کند رسانه است. رسانه ها منابع عمده آفرینش و پویایی فرهنگ به شمار می روند. قدرت و توان این ابزارهای فکری از پایه های آنچنان بلند برخوردار است که بدون حضور آن، دسترسی به جامعه ای با فرهنگ پویا، دست نیافتنی و محال است. رسانه ها سپهر اطلاعاتی هر جامعه به شمار می روند و کارکردهای مختلف اعم از آشکار و پنهان در حوزه های آموزش، اطلاع رسانی و آگاه سازی، تفریح و سرگرمی دارند.

در خصوص پیامد مدل رسانه ای به منظور پیش گیری از وقوع جرم ۲۳ مفهوم در کد گذاری باز مشخص گردید و نتیجه حاصل از کدگذاری محوری پیامد مدل رسانه ای به منظور پیشگیری از وقوع جرم ۶ مفهوم را نشان می دهد که عبارتند از کارکرد محوری رسانه، گفتمان مردم بنیاد، گفتمان عدالت محوری، دانش محوری رسانه، اعتبار و شهرت رسانه ملی، هدایت و مدیریت فرهنگ و افکار عمومی، مدیریت بحران و کدگذاری گزینشی پیامد مدل رسانه ای به منظور پیشگیری از وقوع جرم ۲ مفهوم پیامدهای مربوط اصحاب رسانه و سازمان رسانه پیامدهای مربوط به عموم و اجتماع را نشان می دهد. نقش رسانه در مدیریت بحران های فرهنگی و اجتماعی و اقتصادی و کاهش آسیب های این حوزه غیر قابل انکار است و رسانه ملی حضور پررنگی در نمود معضلات اجتماعی و پیشگیری از آنها دارد. رسانه ها به عنوان ناظران و رصدکنندگان اجرای سیاست های کشور باید همیشه رویکرد دیده بانی و مطالبه گرایانه نسبت به نحوه، کمیت و کیفیت سیاست های مربوط به پیش گیری از وقوع جرم و فساد را داشته باشند باشند. افشاگری معضلات اصلی و بازخواهی و بعد کارشناسانه کمک مسئولان و اقداماتشان، پی گیری جدی بحث بی کیفیت بودن برخی برنامه در حوزه آسیبهای اجتماعی از جمله مفاهیمی است که مصاحبه شوندگان مطرح کرده اند که بدین طریق می توان از طریق رسانه به معرفی فسادستیزی و مطالبه گری پرداخت. مدیران رسانه ملی می تواند از ابزار ارتباطی رسانه ملی برای اطلاع رسانی و رساندن پیام های پیشگیری از وقوع جرم به طور مستقیم یا به طور غیر مستقیم به مخاطبان استفاده کند و به آنها یادآوری کند. رسانه ملی می تواند از گروههای مرجع و افراد مشهور به عنوان رهبران افکار استفاده کند چون شواهد تجربی نشان دهنده تاثیر این گروه ها روی افراد می باشد. افراد برای انجام سبک زندگی صحیح و سالم با توجه به انتظارات افراد و گروه های مرجع انگیزمند برای سبک زندگی خاصی می شوند. مدیران رسانه ملی در حوزه فضای مجازی در نظر داشته باشند که وقت بیشتری صرف طراحی وب سایت باشگاه مخاطبان در زمینه پیش گیری از آسیبها اجتماعی و جرائم شود، به گونه ای که مخاطبان به وب سایت احساس تعلق پیدا کنند و همواره بازدیدکننده آن باشند. مشارکت و اعتماد و انسجام مخاطب از اهمیت اولیه در صنعت رسانه برخوردار هستند. بنابراین، لازم است که مدیران به منظور ایجاد ساختاری برای مشارکت بیشتر مخاطبان تجدید نظر کنند. رسانه ملی از طریق فضایی که در اختیار دارد می تواند به جفت شدن مخاطبان و پیش گیری از وقوع جرم تاثیر بسزایی داشته باشد. آگاهی صحیح به کارکردهای واقعی مطبوعات، رادیو و تلویزیون و همچنین سینما، در حوزه پیش گیری از وقوع جرم برای سیاست گذاران و برنامه ریزان مملکتی بسیار سودمند است

منابع

- ابراهیمی، شهرام (۱۳۹۰). مجموعه رویه های بین المللی پیشگیری از جرم، چاپ دوم، انتشارات بنیاد حقوقی میزان.
- بخارایی، احمد. (۱۳۸۹). جامعه شناسی انحرافات اجتماعی در ایران، تهران، انتشارات دانشگاه تهران.
- بیابانی، غلامحسین و بهنام ذوقی (۱۳۹۷). رسانه ها ابزاری برای ترویج شفافیت و مقابله با فساد سیاسی و مالی. فصلنامه رسانه. دوره ۲۹، شماره ۳، شماره پیاپی ۱۱۲، پاییز ۱۳۹۷: ۱۰۴-۸۵
- پناهی، حمید؛ فراستی، امیر؛ میرزایی، محمد و کرم زاده، اسماعیل. (۱۳۹۹). نقش رسانه ها در پیشگیری از جرم و تامین امنیت، نشریه علمی انتظام اجتماعی، ۱۲(۳): ۷۴-۹۵.
- حبیب زاده ملکی، اصحاب. (۱۳۸۸). نشریه انتظام اجتماعی، تابستان ۱۳۸۸، ۱(۲): ۱۰۳-۱۳۷.
- دورکیم، امیل. (۱۳۹۲). درباره تقسیم کار اجتماعی. مترجم: باقر پرهام، تهران: نشر مرکز.
- روشندل اربطانی، طاهره؛ خواجه ثیان، داتیس و قاسمی، محمد. (۱۳۹۰). تبیین مدل کاربرد رسانه های جمعی برای پیشگیری از ارتکاب جرم، فصلنامه نظم و امنیت انتظامی، ۱(۴).
- شایگان، فریبا. (۱۳۹۴). نقش نهادهای مذهبی در پیشگیری اجتماعی از جرم. فصلنامه مطالعات پیشگیری از جرم. ۱۱(۳۹)، صص ۹-۴۱.
- عظیمی، حمید. (۱۳۹۶). نقش رسانه های جمعی در وقوع و پیشگیری از جرایم. همایش ملی پیشگیری از جرم در قلمرو مطالعات حقوق کیفری، علوم اجتماعی و انتظامی.
- علی وردی نیا، اکبر. (۱۳۹۳). مدیریت پیشگیری از جرم در ایران. فصلنامه سیاست های راهبردی وکلان، ۲(۸). صص ۵۸-۳۷.
- کلارک، رونالدوی وجان اک. (۱۳۸۸). جرم شناسی پیشگیری، ترجمه مهدی مقیمی و مهدیه تقی زاده، انتشارات سازمان زرد.
- کلانتری، محسن؛ حیدریان، مسعود و محمودی، عاطفه. (۱۳۸۹). ایمن سازی فضای کالبدی شهرها در برابر بزه کاری با استفاده از راهبردهای پیشگیری با طراحی محیطی. فصلنامه دانش انتظامی، ۱۲(۳). صص ۵۱-۷۴.
- گل بخشی، حسن؛ بروجردی علوی، مهدخت و سعادت، مجید. (۱۴۰۰). نقش تلویزیون در پیشگیری از ارتکاب جرم (مطالعه موردی: شهر بندرعباس). فصلنامه علمی رسانه های دیداری و شنیداری، دوره ۱۵، شماره ۴۰، صص: ۹۷-۱۱۹.
- محمدنسل، غلامرضا. (۱۳۸۷). پلیس و سیاست پیشگیری از جرم، انتشارات مرکز تحقیقات کاربردی پلیس پیشگیری ناجا.
- مسکنی، زهره (۱۳۸۴). بررسی تأثیر رسانه ها در وقوع و پیشگیری از جرائم، نشریه اصلاح و تربیت، سال چهارم، شماره ۴۱.
- مهدوی پور، اعظم و شهرانی کرانی، نجمه. (۱۳۹۲). تأثیر رسانه های جمعی در افزایش احساس ناامنی و ایجاد رویکردهای امنیتی، مطالعات رسانه ای، ۸(۲۳): ۱۶-۳۰.

نیازپور، امیرحسین. (۱۳۹۳). اساسی‌سازی حقوق پیشگیری از جرم در ایران. فصلنامه پژوهش حقوق کیفری. ۲(۶). صص ۹۱-۱۱۱.

هفت تنی، علی اصغر (۱۳۹۳). کنفرانس بین‌المللی مدیریت، مقاله شماره ۳۰۲
یامین پور وحید. (۱۳۸۷). "امنیت اخلاقی و تصویر سازی رسانه ملی بایسته های پرداخت رسانه ملی به موضوع پیشگیری از جرم." پژوهش‌های ارتباطی (پژوهش و سنجش) ۱۵، ۵۳-۱۲۹-۱۴۲.

Mastorocco Nicola aLuigi Minale (2018) News media and crime perceptions: Evidence from a natural experiment, *Journal of Public Economics*, Volume 165, September 2018, Pages 230-255,

Wang.Mr ZenghuiMSc1Dr YijingLiLecturer(2021) Could Social Medias Reflect Acquisitive Crime Patterns in London?: -Insights Derived from Broken Windows Theory, *Journal of Safety Science and Resilience*, Available online 27 September 2021, <https://doi.org/10.1016/j.jnlssr.2021.08.007>

Presenting a Media Model to Prevent Crime in Urban Security

Masoud Bahram Arjavand

PhD student in media management, Department of Management,
Islamic Azad University, Isfahan Branch (Khorasgan), Isfahan, Iran
masoud664@gmail.com

Mohammad Reza Shadman far

Assistant Professor, Department of Law, Faculty of Humanities and Law,
Islamic Azad University, Isfahan Branch (Khorasgan), Isfahan, Iran
(Author)
mrsh23@gmail.com

Abstract

The purpose of this research is to provide a media model to prevent crime in urban security. The present research is practical in terms of its purpose and was analyzed using the data method of interviews in order to identify the variables of the research. The statistical population of the research includes 14 academic experts in the field of media and criminology, who were selected by purposeful sampling and interviewed. The results showed that in the open coding stage, 139 concepts were obtained, and in the next stage, these concepts were classified in the form of 27 more general categories, and finally, in the last stage, 10 main categories were expressed. The causal conditions of the media model in order to prevent the occurrence of crime were identified with 3 concepts of individual factors, organizational factors and occupational factors. Regarding background factors, the media model shows two concepts in order to prevent crime in security, which are: audience's trust in the media, management and organizational planning. Also, the selective coding of the background factors of the media model in order to prevent the occurrence of crime in urban security with a concept of management and macro-policy was determined. The intervention conditions of the media model in order to prevent the occurrence of crime were identified through two concepts of micro and macro environment. The strategies of the media model in order to prevent the occurrence of crime were identified with two concepts of micro and macro strategy. The result of the media model shows the consequences related to the public and society in two concepts, the consequences related to the media members and the media organization.

Keywords: Occurrence of crime, crime prevention, media, security, foundation data method